

- dels, at det nævnte vilkår er affattet klart og forståeligt, dvs. at det ikke kun er forståeligt for forbrugeren på et grammatisk plan, men også således, at aftalen på gennemsigtig vis beskriver, hvordan den mekanisme, som det omhandlede vilkår knytter sig til, samt forholdet mellem denne mekanisme og den, der er fastsat i øvrige vilkår, konkret fungerer, således at denne forbruger på grundlag af præcise og forståelige kriterier kan vurdere, hvilke økonomiske følger aftalen kan få for den pågældende.

(¹) EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. april 2015 — GST — Sarviz AG Germania mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-111/14) (¹)

(Det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — princip om afgiftens neutralitet — den betalingspligtige for momsen — modtagerens fejlagtige indbetaling af moms — tjenesteyderen underlagt momspligt — afslag på at godtgøre tjenesteyderen momsen)

(2015/C 205/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GST — Sarviz AG Germania

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at den betalingspligtige for merværdiafgiften alene er den afgiftspligtige person, der leverer en tjenesteydelse, når ydelsen er leveret fra et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor denne afgift skal betales.
- 2) Artikel 194 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, skal fortolkes således, at den ikke giver skattemyndighederne i en medlemsstat mulighed for at betragte modtageren af en tjenesteydelse leveret fra tjenesteyderens faste forretningssted som betalingspligtig for merværdiafgiften, når såvel sidstnævnte som modtageren af disse ydelser er etableret på samme medlemsstats område, selv om modtageren allerede har betalt denne afgift på grundlag af den fejlagtige antagelse, at den pågældende tjenesteyder ikke havde et fast forretningssted i denne medlemsstat.
- 3) Princippet om merværdiafgiftens neutralitet skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter skattemyndighederne har mulighed for at give tjenesteyderen afslag på godtgørelse af denne afgift, som han har indbetalt, når modtageren af disse ydelser, som ligeledes har indbetalt den pågældende afgift for de samme ydelser, har fået afslag på retten til fradrag med den begrundelse, at han ikke var i besiddelse af det tilsvarende afgiftsdokument, idet den nationale lovgivning ikke giver mulighed for berigtigelse af afgiftsdokumenter, når der foreligger en afgiftskontrolafgørelse.

(¹) EUT C 142 af 12.5.2014.